

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Marta Romańska (sprawozdawca)

SSA Jan Kremer

w sprawie z powództwa P.(...) sp. z o.o. z siedzibą w B.
przeciwko A.(...) sp. z o.o. z siedzibą w W., A.(...) sp. z o.o. z siedzibą w W., B.(...) sp. z
o.o. z siedzibą w W., F.(...) sp. z o.o. z siedzibą w N., F.(...) S.A. z siedzibą w K., (...),
Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w L. oraz Gminie W.

o ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 listopada 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej Skarbu Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w L.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2010 r., sygn. akt I ACz (...),

uchyla zaskarżone postanowienie w pkt 3, pozostawiając Sądowi Okręgowemu w K. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 11 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił zarzut niedopuszczalności drogi sądowej podniesiony przez Skarb Państwa – Naczelnika Urzędu Skarbowego w L., uchylił postanowienie Sądu Okręgowego w K. rozstrzygające o kosztach postępowania i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 65.213 zł tytułem kosztów sądowych wywołanych wniesieniem przez powoda skargi kasacyjnej od postanowienia oddalającego zażalenie na postanowienie o odrzuceniu pozwu.

Postanowienie z 11 marca 2010 r. zaskarżył pozwany w zakresie zawartego w pkt 3 rozstrzygnięcia o kosztach i zarzucił, że zapadło ono naruszeniem art. 98 § 1 k.p.c. i art. 108 k.p.c. przez zasądzenie kosztów w orzeczeniu niekończącym postępowania w sprawie oraz art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. przez brak dostatecznego uzasadnienia rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Skarżący wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie o oddaleniu zarzutu niedopuszczalności drogi sądowej ma charakter postanowienia incydentalnego, które nie kończy postępowania w sprawie i nie zamyka drogi do jej rozpoznania. W postanowieniu oddalającym zarzut niedopuszczalności drogi sądowej sąd stwierdza, że sprawa może zostać rozpoznana w postępowaniu cywilnym, a tym samym otwiera możliwość wydania orzeczenia merytorycznego co do istoty roszczenia powoda (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 listopada 1999 r., I CKN 718/99, Wokanda 2000, nr 4, s. 10). Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w postanowieniu oddalającym zarzut niedopuszczalności drogi sądowej jest naruszeniem art. 108 k.p.c., bowiem przepis ten dopuszcza możliwość rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów jedynie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Należy również podzielić zarzut naruszenia przez Sąd Apelacyjny art. 328 § 2 k.p.c. Zarzut nieprawidłowego uzasadnienia może zostać skutecznie podniesiony wówczas, gdy pisemne motywy rozstrzygnięcia nie zawierają wszystkich elementów wymaganych przez art. 328 § 2 k.p.c., w szczególności, gdy sąd nie odniósł się w nich do istotnych lub spornych elementów sprawy lub gdy argumentacja uzasadnienia nie da się powiązać z sentencją orzeczenia. Niewłaściwe uzasadnienie nie ma przy tym wpływu na prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia, dlatego może stanowić podstawę uchylenia orzeczenia jedynie w wyjątkowych wypadkach, gdy sposób jego skonstruowania uniemożliwia kontrolę orzeczenia przez sąd wyższej instancji (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z 9 czerwca 2009 r., II CSK 49/09, niepubl.; z 8 marca 2010 r., II PK 260/09, niepubl.; z 29 maja 2008 r., II CSK 39/08, niepubl. oraz z 17 lipca 1997 r., III CKN 149/97, OSP 2000, nr 4, poz. 63). W zaskarżanym orzeczeniu Sąd Apelacyjny nie przytoczył pełnej podstawy prawnej rozstrzygnięcia, wskazując jedynie ogólnie na art. 98 k.p.c. Przepis ten wprowadza jednak wyłącznie ogólną zasadę zwrotu kosztów postępowania przez stronę przegrywającą stronie wygrywającej proces i nie określa szczegółowych zasad obliczania kosztów wynikających z dalszych przepisów

Kodeksu postępowania cywilnego oraz innych ustaw i aktów wykonawczych. Brak wskazania tych regulacji w treści uzasadnienia nie pozwala na stwierdzenie, na jakiej podstawie Sąd Apelacyjny obliczył koszty postępowania należne stronie powodowej, a to uniemożliwia kontrolę trafności orzeczenia w tym zakresie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. W związku z tym, że pozwany złożył wniosek o przyznanie mu kosztów postępowania zażaleniowego, na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy pozostawił ten wniosek do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K., który będzie rozpoznawał sprawę jako sąd pierwszej instancji.